

Düşmedi Gitti

— dursun-yesil · 09 Ağustos 2010

Bu yıl da ilk cemre havaya düştü,
Gönlümün cemresi düşmedi gitti.
Tomurcuk düşlerim cıvada pişti,
Akıllanmaz başım pişmedi gitti.

Çekirdek özsüz kan bozuk olunca,
Açmadan güllerim dalda solunca,
Şeytani insanlar hana dolunca,
Sevgim engellerden aşmadı gitti.

Sahte cennetimi çok hızlı geçtim,
Zemzem sanıp zehri dost elden içtim,
Doymadan kalktığım sofrada açtım,
Sevdiğim rüyama koşmadı gitti.

Bir hafta arayla düşecek suya,
Bahar görünecek ufuktan baya,
İnsanda asalet dayanır soya,
Soyumu soysuzlar deşmedi gitti.

Bir hafta sonrası cemre toprağa,
Hareket gelecek dalda yaprağa,
Çıkar hesaplılar gelir tebriye,
İnsanlar yolundan şaşmadı gitti.

Benim cemrem düşer yarın hazanda,
Suçu buldular hep fikir yazanda,
Dursunî değersiz kuyu kazanda,
Nefsim alkışlara şişmedi gitti.

Dursun Yeşil –2009